

ת"פ 24418/09/20 - מדינת ישראל נגד יבגני שסקוב

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 24418-09-20 מדינת ישראל נ' שסקוב

בפני בעניין:	כבוד השופט יואל עדן מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד עמיחי חביביאן - פמ"ד
המאשימה	נגד יבגני שסקוב ע"י ב"כ עו"ד דן גרובס
הנאשם	

גזר דין

האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות (נשק קר), עבירה לפי סעיף 333 + 335(א)(1) לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בין אשת הנאשם לבין המתלונן המתגורר באותה עיר, ישנה היכרות מוקדמת.

ביום 5.9.2020 נסעו הנאשם ואשתו ברכבה, ואשת הנאשם שגילתה זה מכבר שהנאשם בוגד בה, סיפרה לו במהלך הנסיעה שגם היא בגדה בו לפני כעשור עם המתלונן.

בשל הדברים שאמרה לו אשתו, גמלה בליבו של הנאשם ההחלטה לתקוף את המתלונן באלה ולגרום לו לחבלות חמורות.

לשם כך נסע הנאשם חזרה לחנייה של בניין מגוריו, עצר ליד רכבו שחנה שם, נטל משם אלת בייסבול מעץ ("האלה"), כנס חזרה לרכב ונסע עם אשתו לכיוון מגורי המתלונן.

בהגיעם סמוך לבניין מגורי המתלונן, יצא הנאשם מהרכב כשברשותו האלה מכוסה בבד, עלה לדירתו של המתלונן וביקש ממנו לצאת מדירתו ולסייע לו "לדחוף" את רכבו. הנאשם טען בפני המתלונן בכזב שמנוע רכבו דמם, והכל בכדי

לפתות את המתלונן לצאת מדירתו, כדי שיוכל לתקוף אותו באמצעות האלה, מחוץ לדירתו. המתלונן הסכים וכעבור מספר דקות ירד לכניסה לבניין מגוריו, שם הבחין בנאשם כשבידו האלה ללא כיסוי הבד.

הנאשם אמר למתלונן כי הגיע להרוג אותו מכיוון ששכב עם אשתו והכה את המתלונן באמצעות אלה פעם אחר פעם. המתלונן המפוחד גונן על עצמו בידיו והאלה פגעה בידיו של המתלונן.

מעוצמת הפגיעה נפל המתלונן ארצה ובעודו שרוע על הרצפה המשיך הנאשם להכותו בגופו באמצעות האלה, והפסיק כעבור זמן קצר, גם לאחר ששכן אשר שמע את צעקותיו של המתלונן ירד לכניסה לבניין וצעק לעבר הנאשם.

המתלונן החבול הובהל לבית חולים כשהוא סובל מהמטומות בידו, בבית החזה ובמותן ומחתך באורך של כ- 5 ס"מ באמה שמאל. בבית החולים אובחן כי הוא סובל משבר אלכסוני בפיקה ימין. החתך אוחה. רגלו גובסה והוא שוחרר מבית החולים לאחר קבלת טיפול.

הצדדים הגיעו להסדר במסגרתו הודה הנאשם בכתב האישום המתוקן, ללא הסכמות עונשיות.

הראיות לעונש

2. **במסגרת הראיות לעונש הוגשו מטעם המאשימה** - הוגש תסקיר נפגע עבירה, והוגשו הצהרת נפגע עבירה (1/ת), ומסמכים רפואיים ומסמך מהביטוח הלאומי ביחס לזכאות לקצבת נכות (2/ת).

על פי תסקיר נפגע עבירה מיום 9.5.21, ההתרשמות הינה מתמונת נזק קשה, כאשר ברקע לכך, חווית חוסר האונים, החרדה הקיצונית והדריכות עימם מתמודד המתלונן מאז פגע בו הנאשם, ולכך מתווספת ההתמודדות עם הכאב הכרוני והמגבלות הפיזיות, בעקבות הפציעה שגרם הנאשם.

תסקיר נפגע עבירה מפרט את נסיבותיו האישיות של המתלונן, ואת הפגיעה והנזקים, ומפאת צנעת הפרט יובאו הדברים בחלקם ובתמצית בלבד.

על פי התסקיר, הנפגע אינו עובד מאז פגע בו הנאשם, הוא מאובחן כסובל מהפרעת הסתגלות כרונית על רקע התקיפה, ונאלץ להתמודד גם עם השלכות מצבו הפיזי והנפשי על משפחתו.

עולה מהתסקיר כי האלימות הפתאומית והאכזרית של הנאשם כלפי המתלונן, היכתה אותו בהלם והפכה לאירוע טראומטי עבורו, זאת אל מול אימי הנאשם כי בכוונתו להורגו, ולמול עוצמת המכות, הכאב ומראה הדם.

צוין כי על פי המסמכים הרפואיים, גם לאחר שחלפו מספר חודשים מפגיעת הנאשם בו, ואף שהגבס הוסר והמתלונן השתלב בטיפול פיזיותרפיה, ההשלכות הפיזיות של התקיפה נותרו משמעותיות, ובחודשים הראשונים שלאחריה המשיך המתלונן להסתייע במקבע ברך, ודיווח על כאבי ראש חוזרים ונטוון באוזניו. המתלונן אובחן כסובל מהפרעת דחק חריפה, ונרשם לו טיפול תרופתי בהתאם, וקיימת המלצה להימנע ממשאות כבדים, ללא כיפופי גב, עמידה או הליכה ממושכת, וללא עבודה בתנאי מתח ולחץ. הנפגע נמצא כלא כשיר לעבודה כנהג משאית עד 8.3.21, ועקב כך הומלץ על פיטוריו מחברת השליחויות ומיצוי זכויותיו מול ביטוח לאומי. תואר כי עובר לאירוע, חווה המתלונן הצלחה ועלה בידו להקים משפחה, ואולם פגיעת הנאשם בו השפיעה על ניפוח אמונו באדם, ולה השלכות הרסניות על מצבו הגופני, תפקודו, יכולתו לספק פרנסה ורווחה חומרית לבני משפחתו, ושונו ללא היכר שגרת יומו ומצבו הנפשי. עולה תמונת נזק קשה, ומומלץ כי יוטל פיצוי כספי משמעותי.

בהצהרת נפגע עבירה ת/1, מתאר הנפגע את נסיבות ביצוע העבירה והפגיעה הקשה אשר פגע בו הנאשם עם אלה. צוין כי בעקבות האירוע הוא פוטר מעבודתו, פורטו החבלות והפגיעות שנגרמו לו, וצוין כי לאחר התקיפה היה סובל באופן יום יומי מכאבי ראש חזקים, סחרחורות עקב פגיעה באוזן שמאל, בחילות, והחל טנטון חזק באוזן שמאל. צוין כי עד התקיפה עבד 12 שעות בתפקיד נהג הובלות וחלוקה על משאית, היה אדם חזק פיזית ושמח נפשי, אך לאחריה הפך לכאוב, מפוחד וסובל מחרדות, ואינו ישן לילות שלמים, ופורטו דברים נוספים אשר אין מקום להביאם מפאת צנעת הפרט.

צוין כי במשך למעלה מחצי השנה נזקק הנפגע לליווי וסיוע פיזי בתפקוד יום יומי, לא יכול היה לצאת לבד מביתו, וגם בבית היה זקוק לעזרה בפעולות יום יומיות, ונזקק לטיפולים בכמה מישורים, רק כעת הוא מנסה לחזור לעבודתו, אך החלומות מהתקיפה ממשיכים לרדוף אותו, והוא פוחד כי הנאשם יגיע אליו שוב.

צוין כי הנפגע סובל מבעיות אורתופדיות קשות והשברים ברגליים אינם מחלימים באופן מלא, קיימת צליעה, הוא סובל מכאבים חזקים ברגל שמאל, ואינו יכול ללכת הרבה או לרוץ. צוינו דרגות אי הכושר אשר נגרמו לו, והאירוע ועד 31.5.21 נקבעה נכות רפואית של 62 עד 66 אחוז, ודרגת אי כושר להשתכר של 100 אחוז, ומיום 1.6.21 נכות רפואית של 39 אחוז.

המתלונן הוסיף כי הוא סובל מפוסט טראומה, וכותב כי חייו נהרסו.

מהמסמכים אשר הוגשו במסגרת ת/2, עולות הפגיעות המפורטות לעיל בתסקיר נפגע עבירה ובהצהרתו, וניתן להתרשם משורת פגיעות קשות בכמה מישורים.

3. במסגרת הראיות לעונש הוגשו מסעם הנאשם :

נ/1 - מכתב הערכה מתנועת מתנדבים לפיו הנאשם מתנדב פעיל, ומסייע בהסעת ילדים, עוזר לילדים עם מוגבלות כלכלית, ובמהלך הקורונה העביר מצרכים לנזקקים.

2/נ - מכתב הערכה מאם הבית של מוסד סיעודי לפיו הנאשם אשר עבד כנהג מונית בשירות המקום, היה ער לקשיים המיוחדים של המטופלים, ועשה כל שביכולתו לסייע.

3/נ - מכתב הערכה מרופא טיפול נמרץ בבית חולים, המציין כי נזקק לשירותיו של הנאשם בהסעה מבית החולים לביתו ולהיפך וקיבל שירות אדיב ומקצועי.

4/נ - מכתב הערכה מיו"ר עמותת שערי תרבות ובו מצוין כי הנאשם מתנדב בעמותה ומסייע בהסעת החולים ונזקקים, תורם מכספו לעמותה, ובתקופת הקורונה עזר ככל יכולתו.

5/נ - רישיון הנהיגה של הנאשם.

6/נ - תדפיס מידע תעבורתי של הנאשם, הכולל 7 רישומים, ועולה ממנו כי לנאשם רישיון נהיגה משנת 2003.

7/נ - מכתב מיום 30.6.21, של "התחלה חדשה" בה פורטו נסיבותיו האישיות של הנאשם, וכי נבדקה התאמתו לטיפול, ניתנה המלצה על כך, והנאשם שולב בטיפול קבוצתי למניעת אלימות במרכזם בתדירות של מפגש שבועי. צוין כי הנאשם שולב בקבוצה החל מחודש דצמבר 2020, הגיע באופן קבוע ושיתף פעולה, ותיאר את העבירה שביצע.

נכתב כי ההתרשמות הינה שהנאשם מתבייש במעשה שעשה, מבין כי מדובר במעשה חמור אשר לו השלכות על הנפגע, וכי השתתפותו בקבוצה חשובה ומשמעותיות ביותר עבורו, ולאחר חצי שנה בה הוא בטיפול, מומלץ כי ימשיך בהליך הטיפולי במרכזם, וככל שמצבו הכלכלי יתייצב, יוכל להשתלב בטיפול פרטני. צוין כי הנאשם מחוייב להליך הטיפולי, וקיים בו פוטנציאל להליך שיקומי של ממש, וכי ייטב אם יוכל להשלים את הליך השיקום בו הוא נמצא לטובת האינטרס הפרטי והציבורי כאחד.

במסגרת הראיות לעונש העידה לזכות הנאשם עדה אשר סיפרה ביחס לבעיה רפואית ממנה סבלה, וקשיים אשר היו לה באותה תקופה, והנאשם סייע לה ולבנה, קנה משקפיים לבנה, ועזר לה ולמשפחתה, כולל קניית אוכל והסעת בני משפחה, וסייע כספית כדי שתוכל לקבל טיפול תרופתי. היא עברה תקופה קשה, הנאשם היה איתה ועם בני משפחתה כל הדרך, והתבקש כי בית המשפט יתחשב בכך.

טענות ב"כ המאשימה

4. ב"כ המאשימה תיאר את נסיבות ביצוע העבירה, את הבקשה של הנאשם לעזרה מהמתלונן, אשר נחזתה תמימה, וכי סמוך לאחר מכן, בפתח ביתו הותקף המתלונן קשות על ידי אותו מבקש עזרה, הוא הנאשם, באופן אלים וקשה במיוחד, כזה שהותיר בו צלקות נפשיות ופיזיות אשר הפכו את חייו באחת מאדם חיוני, פעיל, יצרני, ואב מגן לילדיו ולמשפחתו, לצל אדם ולשבר כלי ולמי שתחושת המוגנות הבסיסית ביותר שלו הוחרבה עד היסוד.

צוין כי הנאשם נעדר עבר פלילי, ולצד הצדדים החיוביים באישיותו לרבות כפי שנשמעו מהעדה אשר העידה בבית המשפט, הרי שלא ניתן להתעלם מהחלטה מושכלת שלקח הנאשם לתקוף בצורה קשה ביותר, תוך שימוש באלת בייסבול, באדם תמים.

ב"כ המאשימה הפנה לתסקיר נפגע עבירה ולתצהיר הנפגע, וטען כי עולה מהם סיפור קשה במיוחד ביחס לנפגע. נטען כי לאור ההחלטה שלקח הנאשם במעשיו, כמו גם המוטיבציות שעמדו בבסיס המעשים האלימים, כמו גם התוצאות, אלו מובילים למסקנה בדבר צורך בענישה מוחשית, משמעותית ומרתיעה.

נטען כי הבחירה המחושבת בהפעלת אלימות והיזקקות לאלימות ברף גבוה, והפגיעות, מחייבים קו עונשי גבוה.

ב"כ המאשימה עותר לקביעת מתחם העונש הולם הכולל מאסר בפועל בין 32 ל- 50 חודשים, ולהטיל בנוסף מאסר מותנה ופיצוי כספי הולם למתלונן.

נטען כי על רקע קבלת האחריות מצד הנאשם, מאמצי השיקום והטיפול שיזם, שיתוף פעולה שלו עם הרשויות, התנהגותו החיובית לאורך השנים ותרומתו לחברה, היה מקום למקם את עונשו בשליש התחתון של המתחם, ואולם נוכח המשקל המדובר של שיקולי הרתעת היחיד והרבים בנסיבות העניין, התבקש למקם את העונש במרכז המתחם.

טענות ב"כ הנאשם

5. ב"כ הנאשם הפנה למסמכים שהוגשו בראיות לעונש, ולעדויות העדה מטעם הנאשם, ולכל אשר פורט ביחס למעשים הטובים שעשה הנאשם, וההתנדבות שלו. נטען כי על פי רישיון הנהיגה הנאשם נוהג שנים רבות ברכב ציבורי או במשאית, והרישום התעבורתי מלמד שהוא עובד בצורה תקינה ולא צובר עבירות.

נטען כי כפי שעולה מהמסמכים ומהתסקירים, הנאשם הינו אדם נורמטיבי אשר תרם לחברה וניהל חיים תקינים והאירוע הוא חריג בחייו.

נטען כי הגורם לאירוע היה חוסר יכולת הנאשם להתמודד עם הדברים שגרשו אתו אמרה לו.

נטען כי אין ספק שכתב האישום מציג אירוע חמור מאוד, אולם מתבקש לקבל את המלצת שירות המבחן לאפשר את המשך תהליך השיקום של הנאשם.

נטען כי הנאשם הודה מידית ועוד בתחנת המשטרה, וקבלת האחריות היתה מידית.

ב"כ הנאשם מפנה לעולה ממכתב "התחלה חדשה" (נ/7) ולבושה של הנאשם על מעשיו, וכי הינו מטופל אשר לוקח חלק פעיל ודומיננטי בקבוצה.

נטען כי הנאשם היה בטיפול רציף מדצמבר, ומאוגוסט השתלב בשירות המבחן, אשר מאבחן ירידה במסוכנות, וכי על פי

המלצתו על מנת לתרום להליך הטיפולי יש להימנע משליחת הנאשם למאסר מאחורי סורג ובריח, ושליחתו למאסר תחליש את הישגיו הטיפולים ותיפגע בו ובאינטרס הציבורי, והנאשם הינו האדם אשר יכול לצאת נשכר מההליך הטיפולי.

ביחס למתחם לו עתר ב"כ המאשימה, נטען כי המתחם מחמיר.

ביחס לענישה בתוך המתחם, נטען כי כל הפרמטרים הרלבנטיים הינם לטובת הנאשם, העדר עבר, קיומו של טיפול, לקיחת אחריות, שיתוף פעולה, שיקום וגילו של הנאשם. לפיכך, אין זה ברור מדוע התבקש עונש במרכז המתחם, והדבר אינו סביר.

נטען כי הנאשם היה במעצר משך חודשיים ושישה ימים, ומחודש נובמבר 2020 הינו באיזוק אלקטרוני, עד כה.

נטען כי הנאשם המשיך במסלול אקדמי בווינגיט, סיים את המתכונת הלימודית. והדבר מלמד על כך שהוא רוצה להיות אזרח תום לחברה.

ב"כ הנאשם עותר כי הענישה תהיה על דרך ריצוי עבודות שירות, ללא ניכוי ימי המעצר.

ביחס לרכיב הפיצוי, נטען כי למתלון פתוחה הדרך להליכים אזרחיים, ועל הפיצוי להיות מידתי.

הנאשם אמר שהוא מודה על האפשרות הטיפולית, וכי הוא מצטער ומתבייש במה שעשה ובנזק שגרם.

הערכים המוגנים ומתחם העונש ההולם

6. הנאשם, תוך תכנון, נסע להביא אלת בייסבול מעץ, משם נסע למקום מגורי המתלון, בתואנה של בקשת עזרה גרם לו לצאת מדירתו, תקפו באופן אלים וקשה ביותר, המשיך לעשות כן כאשר המתלון שרוע על הרצפה, והמשיך להכותו תוך שהוא אומר לו שהגיע להורגו. באלימות הקשה שנקט הנאשם כלפי המתלון תוך שימוש באלה גרם הוא לנזקים פיזיים ונפשיים קשים למתלון, אשר נמשכו זמן רב ועודם נמשכים. התקיפה והחבלות החמורות שגרם הנאשם למתלון משפיעות על כל מהלך חייו, והפגיעה הינה בכמה מישורים, לרבות משפחת המתלון.

בביצוע העבירה פגע הנאשם בשורת ערכים מוגנים ובהם שלמות גופו של המתלון, כבודו, זכותו לאוטונומיה על גופו, ביטחונו האישי של המתלון והביטחון הציבורי.

ביחס לעבירות אלימות בכלל, ועבירות אלימות המבוצעות תוך שימוש בנשק קר בפרט, חוזרים בתי המשפט, שוב ושוב, על הצורך במיגורן ובהכבדת הענישה בגין. שלמות הגוף והאוטונומיה של אדם על גופו, הינן זכויות מקודשות אשר אין להתיר את הפגיעה בהן, יש להדגיש את החומרה בפגיעה בהן, ויש להילחם בפגיעה זו באמצעות הטלת ענישה מחמירה.

בע"פ 8420/19 **בורגקאר נ' מ"י** (18.2.2020) הודגשה חומרת עבירות אלימות והצורך בהטלת עונשי מאסר משמעותיים, ובפרט בחבלה חמורה בנסיבות מחמירות:

"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הגלומה בביצוען של עבירות אלימות, ועל כך שהן פוגעות פגיעה קשה בזכותו של אדם לשלמות גופו, בכבודו העצמי, ובתחושת הביטחון האישי שלו ... על רקע חומרתן של עבירות אלו, בית משפט זה שב והדגיש כי יש להשית עונשי מאסר משמעותיים על עבריינים המבצעים עבירות אלימות בכלל, ועל מי שביצע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ...".

נפנה לדברים הבאים מע"פ 8314/03 **שיהאד נ' מ"י** (7.6.2005): **"בית המשפט חייב להעלות את תרומתו הצנועה במלחמה הקשה שיש לחברה בישראל באלימות הגוברת והולכת ברחובות ובבתים, ותרומה זו תימצא את ביטויה בעונשים החמורים ששומה עליהם על בתי המשפט לגזור על מעשי אלימות שפשטו במקומות כמגיפה... יצא הקול וידעו הכל כי מי שהורשע בעבירת אלימות יישא בעונש חמור על מעשהו והעונש יהיה על דרך הכלל כליאה מאחורי סורג ובריח. וככל שייעצם מעשה האלימות כן תאריך תקופת המאסר".**

ר' ע"פ 4697/11 **מ"י נ' סילמאן אלצאנע** (24.3.2013) ביחס לתרומת בית המשפט למאמץ שנועד למגר את תופעת האלימות אשר צריכה לקבל ביטוי ברמת הענישה הנקוטה, והדברים מע"פ 3863/09 **מ"י נ' חסן** (10.11.2009) על כן: **"יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו".**

7. קביעת מתחם העונש ההולם מתבצעת תוך התייחסות לנסיבות ביצוע העבירה, חומרתן והתוצאה. ההיבט האינדיבידואלי של המתחם קשור למקרה המסוים הנדון - ר' ע"פ 1323/13 **רן חסן ואח' נ' מ"י** (5.6.2013). המתחמים כמו גם הענישה בעבירות אלימות מסוג זה כוללים מנעד רחב, כל מקרה לפי נסיבותיו, ולחומרת האלימות, משכה ותוצאותיה משקל מרכזי בקביעתם. **"קשת הענישה בעבירות אלימות, תוך שימוש בנשק קר, רחבה ומגוונת"** ע"פ 5153/13 **פלוני נ' מ"י** (13.1.2014).

ס"ק 40ט(א),(3),(4),(5) לחוק העונשין מתייחסים בקביעת המתחם לנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה, לנזק שנגרם מביצוע העבירה ולסיבות שהביאו נאשם לבצעה, כנסיבות אשר יש להתחשב בהן בקביעת מתחם העונש ההולם.

אפנה להלן לפסיקה, אשר בחלקה יש לאבחן על פי הנסיבות, וקביעת המתחם תהא בהתאם לנסיבות המסוימות בענייננו.

ע"פ 4631/13 מ"י נ' מוסא כרים ואח' (25.2.2014) - המערערים הורשעו בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לאחר שתקפו את המתלוננים באמצעות מקלות מעץ. על המערער 1 הוטלו 40 חודשי מאסר בפועל, ועל המערער 2 הוטלו 28 חודשי מאסר בפועל. ביהמ"ש העליון אישר את המתחם אשר קבע ביהמ"ש המחוזי בעבירה זו בנסיבותיה כמתחם הנע בין 18 חודשים ל - 5 שנות מאסר, והוסיף כי קשת הענישה בעבירות מסוג זה רחבה ביותר וכי יש להחמיר עם אלו אשר עושים שימוש בכלי נשק קר.

נקבע, תוך התייחסות לעבירות אלימות המבוצעות תוך שימוש בנשק קר כי קיים צורך בענישה משמעותית שתהווה גמול הולם לאינטרסים הנפגעים: **"בית משפט זה עמד פעמים רבות על חומרתן של עבירות אלימות המתבצעות על ידי מי שמבקש לפתור סכסוכים בכוח הזרוע ובמיוחד באמצעות נשק קר ועל הצורך בענישה משמעותית שתהווה גמול הולם לאינטרסים החשובים הנפגעים במקרים מסוג זה"**.

בע"פ 379/15 אגינצ'ה לוי נ' מ"י (26.7.2015) הורשע המערער בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 333 בצירוף סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, בכך שכאשר היו המערער והמתלונן בבית קפה, התפתח וויכוח ביניהם, נוכחים במקום הפרידו ביניהם, והם שבו כל אחד למקומו. זמן קצר לאחר מכן, הרים המערער בידו בקבוק בירה, התקרב אל המתלונן והטיח את הבקבוק בחוזקה בפניו, כתוצאה מהמעשה נשבר הבקבוק והמתלונן נפצע בפניו ודימם, המתלונן הופנה לטיפול רפואי שם אובחנו אצלו חתך ושבר בארובת העין שמאל, קושי בפתיחת הפה והגבלה בתנועות לטרליות, המתלונן נותח ואושפז לקבלת טיפול רפואי.

בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 24 ל- 48 חודשים, והטיל על המערער 30 חודשי מאסר, מאסר מותנה ופיצוי בסך 10,000 ₪. הערעור נדחה. נקבע כי: **"...גם אם נכון היה לקבוע את הרף התחתון של מתחם הענישה נמוך יותר, סבורתני, כי העונש שנגזר על המערער הוא עונש סביר וראוי בנסיבות העניין..."**. עוד נקבע כי אין בעונש שנגזר על המערער משום חריגה ממדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלו, וזאת בשים לב אף לעבר הפלילי אשר כלל הרשעות קודמות בעבירות דומות. בית המשפט העליון הוסיף כי: **"החבטה בפניו של אדם אחר באמצעות בקבוק זכוכית מלא בחציו עלולה לגרום לחבלה חמורה מן הסוג שאכן נגרמה למתלונן, ואף לחבלות חמורות בהרבה - מסוג החבלות הנגרמות באמצעות סכין..."**.

בע"פ 4145/12 הרוש נ' מ"י (29.4.2013) הורשע המערער בעבירות לפי סעיף 380 ולפי סעיף 333 בצירוף 335 לחוק העונשין, בכך שבהיותו בתחנת דלק נטל בקבוק שתייה מהקיוסק, ניפצו והניפו לעבר צווארו של אחד, ובעקבות התערבותו של אחר, נגרמה לאחד שריטה בצווארו, ולאחר דקירה בידו משברי הבקבוק, אשר גרמה לנזק שחייב ניתוח ונוצר חשש לגרימת נזק קבוע ביכולת התנועה בידו. נגזר מאסר בפועל למשך 4 שנים, מאסר מותנה ופיצוי בסך 25,000 ₪, והערעור נדחה.

בע"פ 6186/12 קסטא נ' מ"י (17.2.2013) הורשע המערער בעבירה לפי סעיף 333 בנסיבות סעיף 335 לחוק העונשין, בכך שלאחר דין ודברים בינו לבין המתלונן, כששניהם היו בגילופין, ולאחר שהמתלונן רדף אחרי המערער כשהוא אוחז בבקבוק, תקפו המערער באמצעות בקבוק בירה שהחזיק בידו, היכה אותו בפניו, ובעקבות זאת נגרמו למתלונן שברים בעצמות הפנים ופגיעות נוספות בראשו. בית המשפט המחוזי גזר 30 חודשי מאסר בפועל במצטבר

לעונש מאסר בו היה נתון אותה עת, והערעור נדחה.

בע"פ 4516/21 **סנדוקה נ' מ"י** (4.8.2021) בגזר הדין של בית המשפט המחוזי הוטל מאסר בפועל למשך 21 חודשים, לאחר שהמערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של חבלה חמורות בנסיבות מחמירות לפי סעיף 333 ו- 335 לחוק העונשין, ותקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין, בכך שבין אביו לבין המתלונן שהוא קרוב משפחה נוצר סכסוך, המערער הגיע אל חנות שבבעלות המתלונן כאשר הוא נושא מחבט בייסבול בתיקו, חבט עם המחבט בראשו של המתלונן מספר פעמים, המתלונן איבד את הכרתו, נגרמו לו חבלות חמורות בראשו לרבות דימום, קו שבר בגולגולת וחבלות נוספות בפניו, והוא אושפז לקבלת טיפול רפואי. הוסכם כי המאשימה תעתור ל- 24 חודשים בפועל, הנאשם היה צעיר, כבן 20, ללא הרשעות קודמות, ועונשו נגזר ל- 21 חודשי מאסר כאמור. לאחר שנשמעו הערות בית המשפט העליון, לא עמד המערער על הערעור.

8. נסיבות ביצוע העבירה ותוצאותיה הקשות מפורטות לעיל. על מתחם העונש ההולם לבטא את הצורך במתן מענה עונשי מחמיר לביצוע עבירת אלימות כה חמורה עם תוצאות כה קשות. מהמסמכים הרפואיים שהוגשו, מתסקיר נפגע העבירה ומתצהירו ניתן ללמוד על פגיעה מתמשכת, רחבת היקף, פיזית ונפשית, אשר תוצאותיה עודן נמשכות.

העובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן, מעידות על אכזריות רבה, וכי בנוסף לאלימות הקשה, גם הטיל הנאשם אימה על המתלונן בכך שאמר לו שהגיע להורגו.

הדברים אשר שמע הנאשם הביאו לכך שגמלה בליבו ההחלטה לתקוף את המתלונן באלה ולגרור לו לחבלות החמורות, ויש לראות בכך כנסיבות לחומרה, המעידות על קושי של ממש לנאשם לשלוט בכעסיו ובמעשיו, ועל כי הוא בוחר בנקיטת אלימות קשה באמצעות נשק קר, כמוצא לתחושותיו. הדבר מעצים את חומרת מעשהו של הנאשם.

האלימות הקשה אשר המשיכה גם כאשר נפל המתלונן ארצה ובעודו שרוע על הרצפה, מחייבת ענישה הכוללת מאסר בפועל משמעותי, אשר יהיה בו כדי להוות מענה הולם לחומרת הנסיבות.

לאחר שנשקלו העבירה, מכלול נסיבות ביצועה, תוצאותיה הקשות, ומכלול הנתונים דלעיל, אני מוצא כי עתירת המאשימה למתחם עונש הולם הכולל מאסר בין 32 ל- 50 חודשים, לא רק שאין בה החמרה אל מול נסיבות ביצוע העבירה, אלא שהיא אף מקלה במידה מסויימת עם הנאשם. קביעת המתחם מסורה לשיקול דעת בית המשפט, אולם הואיל ומדובר בעתירה אשר אין בה חריגה משמעותית לקולא, אינני מוצא לנכון להחמיר עם גדרי המתחם, הגם שיש בעיקר ברף התחתון שבו מעט הקלה עם הנאשם.

אשר על כן, מתחם העונש ההולם בגין העבירה אשר בוצעה על ידי הנאשם, בנסיבות ביצועה, כולל מאסר בפועל הנע בין 32 ל- 50 חודשים.

על הענישה לכלול, בנוסף למאסר מותנה, גם רכיב פיצוי משמעותי לאור הנזק הרב שנגרם למתלונן, ואשר יקבע כפי קביעתו בהליך פלילי, על דרך האומדן.

הענישה

9. הנאשם יליד 1980 והוא נעדר עבר פלילי.

הוגשו בעניינו שני תסקירי שירות מבחן, וכן תסקירי ביניים אשר התייחסו לתנאים המגבילים, וגם בהם התייחסויות לתהליכים שעבר הנאשם.

על פי התסקיר הראשון מיום 23.6.21, מדובר במי שלאור היעדר יכולת להתמודד עם מצבי כעס וקונפליקט הדבר עלול להביאו להתנהגויות פורצת גבולות בעלת מאפיינים אלימים. שירות המבחן התרשם מפער משמעותי בין תפיסתו של הנאשם את עצמו כאדם חיובי שומר חוק ומתפקד, לבין אופי מעשיו בעבירה אשר הצביעו על דפוסים מכשילים ואלימים, בעיקר במצבים בהם חש פגיעה בכבודו.

צוין כי תחילה היתה הערכה לרמת סיכון משמעותית להישנות התנהגות עוברת חוק בתחום האלימות, וכי הנאשם זקוק לטיפול, ובהמשך חלה הפחתה ברמת הסיכון, וכי הנאשם מכיר בדיעבד בפסול אשר במעשיו, בחומרתם ובתוצאותיהם, ומביע חרטה וצער עמוקים על הפגיעה במתלון ואמפטיה כלפיו.

צוינה השתלבות בטיפול במסגרת פרטית "התחלה חדשה" וכי הנאשם שבע רצון מהטיפול הקבוצתי ומרגיש כי נעזר ונתרם ורכש כלים להתמודדות עם מצבי דחק וכעס, ומוכן לשתף פעולה עם כל המלצה מקצועית על מנת לשקם את חייו ולא לפעול שוב באלימות. שירות המבחן יצר קשר עם המתלון, אשר תיאר את אירוע העבירה כמטלטל וטראומתי עבורו, נותר פצוע פיזית ונפשית, לדבר גם השפעה קשה על בני משפחתו, ומאז התקיפה הוא מתמודד עם מצב רפואי ונפשי מורכב.

בתסקיר הפניה לפרטים שנמסרו מהתחלה חדשה אשר עולים גם מהמכתב נ/7, ונוכח גורמי סיכוי לשיקום הנאשם צוין כי שירות המבחן רואה לנכון להמשיך את מעורבותו, ולעקוב אחר התקדמות הנאשם והשתלבותו בטיפול מתאים, והתבקשה דחיית הדיון.

בתסקיר מיום 5.9.21, צוין המשך הקשר עם הנאשם במסגרת פגישות פרטיות והשתתפותו בקבוצה טיפולית בשירות המבחן, וכן המידע אשר התקבל מגורמי הטיפול במרכז "התחלה חדשה" בו הנאשם מטופל באופן פרטי.

צוין כי הנאשם מצוי בשלבי סיום של הקבוצה הטיפולית ב"התחלה חדשה", ובמקביל הופנה בשירות המבחן לטיפול קבוצתי למניעת אלימות זוגית, הגיע לראיון קבלה, ההתרשמות היתה כי הצליח להיתרם מהטיפול הקבוצתי במרכז התחלה חדשה, ובתאריך 8.8.21 החל טיפול קבוצתי בשירות המבחן, אשר במסגרתו הוא מתבונן באופן ביקורתי ומעמיק על עצמו ומגלה תובנה לחומרת מעשיו.

שירות המבחן רואה חשיבות בעידוד מאמצי הנאשם לשיקום, מתרשם כי הנאשם לוקח אחריות לחומרת הנזק, וכי לטיפול בו הוא מצוי מזה תקופה ממושכת, כמו גם להליך המשפטי והמעצר, היתה השפעה משמעותית על הפחתת הסיכון להישנות ביצוע עבירות אלימות נוספות.

שירות המבחן ממליץ להעמיד את הנאשם לצו מבחן למשך שנה, ובנוסף הטלת מאסר לריצוי בעבודות שירות ופיצוי למתלונן. להערכת שירות המבחן, במצבו של הנאשם, מאסר מאחורי סורג ובריאח עלול להעמיק את קשייו, ולהחמיר את מצבו הכלכלי, באופן אשר יתרום למצב דחק, ולהחלשת הישגים הטיפוליים אליהם הגיע עד כה.

10. לא מצאתי כי בעניינו של הנאשם יש לחרוג ממתחם העונש ההולם.

הנאשם נעדר עבר פלילי, וניכר כי אירוע זה חריג לחייו. הנאשם החל בהליך טיפולי במסגרת "התחלה חדשה" והמשיכו במסגרת שירות המבחן, הוא מקבל אחריות מלאה על מעשיו, ואף בוש במעשה ומצטער על הפגיעה הקשה והנזק שגרם למתלונן.

ההתרשמות מהעולה מתסקירי שירות המבחן, כמו גם מהדברים שנכתבו ע"י "התחלה חדשה", וממכלול המסמכים והנסיבות שהובאו בפניו, הינה כי קבלת האחריות, הצער והחרטה של הנאשם, הינם כנים.

הנאשם אכן עבר הליך טיפולי מסוים, במסגרת פרטית ובשירות המבחן, ושירות המבחן למד על ירידה ברמת הסיכון העולה ממנו.

זאת ועוד, מהמסמכים שבאו בפני עולה כי הנאשם התנדב לסייע לנזקקים, ותרם מזמנו, אמצעיו וכספו לעזרה. הדברים עולים גם מדברי העדה אשר העידה בבית המשפט.

המלצת שירות המבחן נותנת את הדגש להיבט של טיפול ושיקום הנאשם, ובהמלצה זו אין כדי להביא לתוצאה עונשית ראויה, אשר תשקף את החומרה היתרה של העבירה, נסיבות ביצועה, ותוצאותיה הקשות.

מכלול שיקולי הענישה בהינתן חומרת האלימות שנקט הנאשם, אינו מאפשר ירידה אל מתחת למתחם. הנאשם פגע פגיעה קשה במתלונן, אשר עודנו ממשיך בהתמודדותו עימה. פגיעה קשה זו, ורף הפגיעה בערכים המוגנים, מחייבים כי שיקולי הגמול, הרתעתו של הנאשם והרתעת הרבים, יקבלו מקום בענישה.

המלצת שירות המבחן נשקלה, אך שיקול הדעת נתון לבית המשפט אשר צריך להביא במסגרת שיקולי הענישה מכלול שיקולים, חלקם חורג מעניינו הספציפי של הנאשם.

שיקול דעתו של בית המשפט אינו ניגף מפני שיקול הדעת של שירות המבחן בהמלצתו, ושיקולי הגמול וההרתעה, לצד הצורך במענה עונשי הולם, אינם ניגפים מפני שיקול השיקום. הענישה עניינה מתן המשקל הראוי לכל אחד מהם, לעיתים תוך איזון ביניהם ולעיתים תוך מתן דגש לשיקול אחד על פני אחר.

בע"פ 1167/21 טארק חוג'יראת נ' מ"י (31.5.2021), הוטל על המערער עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, בגין ביצוע עבירת שוד בנסיבות מחמירות. הוגשו בעניינו כמה תסקירים, ושירות המבחן המליץ על של"צ, מאסר מותנה, התחייבות ופיצוי. בדחיית הערעור חזר בית המשפט העליון על הכלל לפיו תסקיר שירות המבחן על המלצותיו מהווים אחד ממכלול השיקולים אשר בפני בית המשפט, וקבע כי שיקולי שיקומו של המערער, נסוגים אל מול חומרת מעשיו ומידת אשמתו הגבוהה, כמו גם הצורך בהרתעה:

"עוד ראוי להדגיש כי אמנם שירות המבחן הוא גורם חשוב בהליך הפלילי, והמלצתו מספקת חוות דעת מקצועית ומשמעותית באשר לתמונת מצבו של נאשם, אך בית משפט זה קבע לא אחת כי תסקיר שירות המבחן על המלצותיו מהווים רק שיקול אחד ממכלול השיקולים המונחים בפני בית המשפט טרם מתן גזר הדין, והסמכות הסופית בהכרעה נתונה לבית המשפט.... לבסוף, יש לברך על מאמצי השיקום של המערער, וניתן רק לקוות כי יתמיד בהליך הטיפול בו החל. עם זאת, בדומה לנסיבותיו האישיות, שיקולי שיקומו נסוגים למול חומרת מעשיו ומידת אשמתו הגבוהה - כמו גם למול הצורך בהרתעת עבריינים פוטנציאליים, במיוחד מפני עבירות קלות לביצוע, המאיימות על ביטחון הציבור כולו".

בע"פ 1261/18 פלוני נ' מ"י (31.5.2018), מדובר היה בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329(א)(1), בכך שהמערער דקר את המתלונן ובהמשך הצטרפו גם אחרים. על המערער נגזרו 20 חודשי מאסר, פיצוי בסך 50,000 ₪ ומאסר מותנה, זאת כאשר תסקירי שירות המבחן באו בהמלצה להטיל צו מבחן, של"צ, פיצוי ומאסר מותנה. הערעור נדחה, ונקבע כי מדובר במעשה חמור עד מאוד, וכי מדובר בהתנהלות בריונית במרחב הציבורי. ביחס לכך שבית המשפט המחוזי לא קיבל את המלצת שירות המבחן, ובחר בשיקולים אחרים, נפסק כדלקמן:

"בית המשפט לא שגה איפוא כשבחן את תסקירי שירות המבחן "בעין שיפוטית", תוך שקילת שיקולים ואינטרסים מגוונים יותר ולא הסתפק בנקודת ראותו של שירות המבחן, הממוקדת בשיקומו של המערער. ראוי לשוב ולהזכיר, כי המלצתו של תסקיר שירות המבחן הינה בגדר המלצה, כשגזירת הדין שמורה לשופט, שאינו רשאי להתנצל מחובתו להעניש".

עוד ר' ע"פ 5778/21 פלוני נ' מ"י (4.11.2021) (ערעור על פסק דינו של מותב זה), שם נפסק כי:

"חרף גילו של המערער, שיקולי שיקום ונסיבותיו האישיות, מעשיו מחייבים עונש מאסר מרתיע, הכולל מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. הפגיעה ותוצאותיה הקשות ימשיכו כאמור וילוו את המתלונן, וכבר כעת הסיטו את חייו ממסלולם. על המערער לתת את הדין על מעשיו".

האלימות הקשה בה נקט הנאשם, בנסיבות ביצועה ותוצאותיה, מחייבת הטלת מאסר בפועל משמעותי. נפנה בעניין זה לע"פ 8420/19 בורגרקאר נ' מ"י (18.2.2020) המצוטט לעיל, והאמור ישים בעניינו של הנאשם.

הגם שהנאשם עבר תהליך טיפולי ושיקומי מסוים, אינני מוצא כי יש לרדת אל מתחת למתחם העונש ההולם. יש לברך על התהליך השיקומי, אולם שיקול השיקום נסוג מפני שיקולי הענישה האחרים.

ב"כ המאשימה עותר לקביעת העונש במרכזו של המתחם. אכן, בצורך במתן משקל לשיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים, היה כדי להביא לענישה שכזו, ואולם, אני מוצא כי יש לתת משקל, בענישה בתוך המתחם, לשורת ההיבטים החיוביים המפורטים לעיל, ובהם קבלת האחריות הכנה, הצער, החרטה, העדר עבר פלילי, וההתנהלות הנורמטיבית והחיובית של הנאשם עובר לאירוע זה.

הנאשם היה מצוי תקופה ממושכת באיזוק אלקטרוני, וגם נתון זה יש להביא במסגרת השיקולים.

מכל האמור, אני מוצא כי על הענישה להיות ברף התחתון של מתחם העונש ההולם, ובכך יובא לידי ביטוי מסוים גם התהליך הטיפולי אשר עבר הנאשם, אשר יש לקוות כי ימנע חזרה על אלימות מצידו.

הפיצוי בהליך הפלילי מבוצע על דרך האומדן. מהעובדות המפורטות לעיל, ומהעולה מהמסמכים אשר הוגשו, ניכר כי הנזק הינו משמעותי ומתמשך, ודבר זה יובא לידי ביטוי בקביעת שיעור הפיצוי.

11. אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

מאסר - מאסר בפועל לתקופה של 32 חודשים. מתקופת מאסרו ינוכו ימי מעצרו מיום 5.9.20 עד ליום 10.11.20.

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על כל עבירת אלימות מסוג פשע.

פיצוי - הנאשם ישלם למתלונן ע.ת.1 פיצוי בסך 75,000 ש"ח. הפיצוי ישולם ב- 20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם ביום 1.12.21, ויתר התשלומים מידי 30 יום לאחר מכן. התשלום יבוצע לקופת בית המשפט, וממנה יועבר למתלונן על פי פרטים שיימסרו למזכירות.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ד' כסלו תשפ"ב, 08 נובמבר 2021, במעמד הצדדים.